

אליפות אירופה ה-16 של FAI באירובטיקה – יולי 2008

מאת מיקי גולן

התחרות נערכה בשדה תעופה קטן בעיר ראצק-קרלובה בצ'כיה, מזג האוויר בדרך כלל מאיר פנים אבל שבוע התחרות התאפיין בגשם ועננות והתחרות בקושי הסתיימה.

אני השתתפתי בתחרות עם מטוס SBach300 ברישום גרמני D-EYKS. זה מטוס של חברת אקסארים-איר (המטוס נקרא במקור אקסטרים 3000). מדובר בפרוטוטיפ של מטוס חד מושבי לאירובטיקה בנוי מחומרים מרוכבים בלבד.

התחרות היא EAC להבדיל מתחרות WAC בשנה שעברה, כאשר בפועל ההבדל היחיד הוא שלא השתתפו אמריקאים (פרט לאחד) ורשמית מדובר בתחרות אירופית. למרות זאת הגיעו 6 מתחרים לא אירופים (ברזיל, יפן, אוסטרליה, קנדה וארה"ב) והשתתפו כ INDEPENDENT. כמו כן התחרה טייס אחד מרוסיה בתור INDEPENDENT (כפי שביקשתי לעשות בעבר, עקב ויכוח על החולצה שאלבש)

למרות שמדובר בתחרות "אירופה" השתתפו רשמית 45 טייסים (בספרד, בתחרות העולמית, השתתפו 51 טייסים) ובנוסף 7 טייסים עצמאיים ובסה"כ 52! ישנם להערכתי עוד פחות מ 50 טייסים ברמה מקבילה לאלו בכל העולם, שלא התחרו מסיבות שונות (למשל, מתחרי מירוצי רד-בול אינם מתחרים כיום ב WAC אך רובם השתתפו בעבר, כמו גם מספר טייסים שפרשו מתחרויות ומבצעים רק מופעים כמו פאגיי וגסטף)

החברה איפשרה לי להשתמש במטוס עקב ידידות אישית עם המפתח והטייס הראשי שגם השתתף בעצמו, פיליפ סטייבך. מספר השעות שהיה לי על המטוס – כ 10 שעות (30 טיסות) בלבד, והמטוס אינו אידאלי עדין (מדובר כאמור בפרוטוטיפ, הדגם המעודכן מכיל משטחי היגוי קלים יותר) אבל בסה"כ מדובר במטוס טוב בהרבה מהאקסטרים שברשותי.

מהלך התחרות

התחרות נערכה בארבע טיסות: טיסת Q – מוקדמות/בחינה שאיננה נחשבת בד"כ בתוצאה הסופית, טיסת FREE שהיא אישית לכל משתתף, ושתי טיסות UNKNOWN. בנוסף מתנהלת טיסת 4 FINAL MINUTE FREE אשר איננה נכללת בחישובים והזוכה בה הוא נפרד. טיסה זאת היא חופשית לחלוטין ומדגימה יותר את יכולות המופע של הטייס ופחות דיוק ויכולת טכנית. את טיסת ה UNKNOWN השנייה מאפשרים רק ל 75% מהטייסים בעלי התוצאות הטובות ביותר. את טיסת ה 4 FINAL MINUTE FREE מאפשרים בדרך כלל רק ל 10-15 הטייסים הטובים ביותר.

בפוע עקב מזג האוויר לא בוצעה טיסת UNKNOWN השנייה.

הזוכים

במקום הראשון זכה הרוסי מיכאל ממיסטוב, בחור מבוגר שנראה כמו רוסי טיפוסי שכבר זכה בהמון פרסים. במקום השני זכה שוב רנו אקול מצרפת, בחור צעיר וצנוע שטס מגיל 14, ולדעת רוב הטייסים – היה צריך לזכות. את רשימת יתר הזוכים (כולל כל טיסה, חלוקה לגברים ונשים, וחלוקה לנבחרות בעלות יותר מ 3 מתמודדים) ניתן למצוא באתר התחרות. www.eac2008.com

נבחרת ישראל

נבחרת ישראל הורכבה ממיקי גולן כטייס. השנה לא היה לי מאמן במהלך התחרות, אבל נעזרתי רבות בנבחרת הגרמנית שאיתה יצרתי קשרים רבים. התאמני על המטוס במפעל שבוע באפריל ושבוע במאי, ושבוע לפני תחילת התחרות.

מיקי התמקם הייטב במקום ה-24 (מ 45 אירופים שנספרים רשמית) בטיסת ה-Q, במקום ה-15 (המצוין) בטיסת ה-FREE, והיה אמור לטוס עם ה-1/3 העליון את טיסת ה-UNKNOWN. עקב טעות מחשב מוקם מיקי בקבוצה השניה ואף הוגרל להיות הראשון בקבוצה. למרות הגשת מחאה רשמית האחרים סירבו לתקן את הטעות (בטענה של חוסר זמן) ומיקי נאלץ לטוס כשעתיים לאחר מכן. עם תחושה ש"דופקים אותו" מיקי נכשל בריכוז מקסימלי לטיסה (זה היה ברור בעליה למטוס) והטיסה היתה גרועה, מקום 36. בסה"כ הכללי – מקום 26 ופיספוס גדול (למרות שמתכן המטוס, פיליפ, זכה במקום 30)

טיסה לתחרות ועלויות

מאחר והמפעל איפשר למיקי להשתמש במטוס בעלות של 50 יורו בלבד לכל טיסה, עלות כל האימונים על המטוס היו כ-2000 יורו, ועוד כ-2000 יורו למאמן. עלות ההשתתפות בתחרות 1500 יורו, כרטיסי טיסה לגרמניה 3 פעמים כ-2000 יורו נוספים, ובסה"כ זול יחסית 7500 יורו "בלבד". אגודת התעופה, כהרגלה בקודש, השתתפה בהוצאות בסכום אפס (למרות שהיא מקבלת תמיכה ממשלתית עבור משלוח ספרוטאים לחו"ל!)

סיכום

אין ספק שמיקי הוכיח בטיסת ה-FREE שהוא יותר מראוי להחשב לאחד מ-50 הטייסים הטובים בעולם. ביש מזל הביא לטיסת UNKNOW גרועה (וביצוע טיסה אחת בלבד במקום שנים כרגיל בגלל מזג אויר). בשנה הבאה התחרות באנגליה, מיקי רוכש עבור זה מטוס Cap232 וצפוי להתאמן עליו כל השנה ולהגיע להישגים טובים אף יותר.